ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:

Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

Lan Xang Literature

Lecture 11:
The Story of "Sinsay" (Con.)

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:
Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

ບົດສອນ

ວິຊາ: ວັນນະຄະດີລ້ານຊ້າງ
ລະຫັດ: 0907409
ບົດທີ 4: ໜັງສືເລື່ອງ: "ສິນໄຊ" (ຕໍ່)
ຜູ້ບັນຍາຍ: ປທ. ສົມທະເພີຍ ສີວົງສັກ
ປີ: 3
ພາກຮຽນ: 2
ສົກຮຽນ: 2022-2023

ເວລາ: 90 ນາທີ

<table>
<tr><td colspan="2">ຂັ້ນຕອນ 1 - ຜົນຮັບທີ່ຕ້ອງການ (Desire Results)</td></tr>
<tr><td colspan="2">ສ້າງເປົ້າໝາຍ (Goals):
ນັກຮຽນຈະຮູ້:
- ການວິເຄາະຕົວລະຄອນໃນເລື່ອງ "ສິນໄຊ"</td></tr>
<tr><td>ຄວາມເຂົ້າໃຈ (Understand):
ນັກຮຽນຈະເຂົ້າໃຈ:
- ວິທີການວິເຄາະຕົວລະຄອນຕ່າງໆ</td><td>ຄຳຖາມຫຼັກ (Questions):
1) ຕົວລະຄອນສິນໄຊ ເປັນຄົນແນວໃດ?
2) ຕົວລະຄອນຍັກກຸມພັນ ເປັນຄົນແນວໃດ?
3) ຕົວລະຄອນນາງສຸມຸນທາ ເປັນຄົນແນວໃດ?</td></tr>
<tr><td>ຄວາມຮູ້ (Knowledge):
- ໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ໄດ້ເຖິງວິທີວິເຄາະ, ການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆຂອງບັນດາຕົວລະຄອນພາຍໃນເລື່ອງ.</td><td>ທັກສະ (Skills):
- ອະທິບາຍໄດ້ເຖິງການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົວລະຄອນຕ່າງໆໃນເລື່ອງ.</td></tr>
<tr><td colspan="2">ຂັ້ນຕອນ 2 - ຫຼັກຖານປະເມີນ</td></tr>
<tr><td>ໜ້າວຽກສິດສອນ (Tasks):
- ສັງເກດການຄົ້ນຄວ້າຂອງນັກສຶກສາ
- ສົນທະນາຖາມ-ຕອບ
- ແນະນຳການຄົ້ນຄວ້າ.
- ໃບວຽກບ້ານ</td><td>ຫຼັກຖານອື່ນໆ (Other Evidence):
- ລາຍງານຜົນການຄົ້ນຄວ້າ
- ເນື້ອໃນຄຳຕອບກິດຈະກຳຂອງນັກສຶກສາ
- ການສັງຮວມກິດຈະກຳ
- ຜົນການກວດວຽກບ້ານ</td></tr>
<tr><td colspan="2">ຂັ້ນຕອນ 3 ແຜນການຮຽນ-ການສອນ (Teaching and Learning Plan)</td></tr>
<tr><td colspan="2">- ສື່ການສອນມີ:
ປຶ້ມຕຳລາວິຊາວັນນະຄະດີລ້ານຊ້າງ, ປຶ້ມຄຳກອນສັງສິນໄຊ, ເວັບໄຊ້ຂໍ້ມູນ, ຄອມພິວເຕີ, ເຄື່ອງສາຍ LCD.
- ກິດຈະກຳການຮຽນ
ທວນຄືນ ແລະ ລ້ຽວເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ:
- ທວນຄືນບົດຮຽນເກົ່າ</td></tr>
</table>

- ຄູນຳພານັກຮຽນທວນຄືນບົດຮຽນ ໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນເວົ້າເຖິງໜັງສື ແລະເນື້ອໃນເລື່ອງ “ສິນໄຊ” ໂດຍຫຍໍ້.
- **ຂັ້ນລົງວເຂົ້າສູ່ບົດສອນ:**

ບົດທີ 4
ໜັງສືເລື່ອງ: “ສິນໄຊ”

4.4 ການວິເຄາະຕົວລະຄອນໃນເລື່ອງ

ກ. ຕົວລະຄອນສິນໄຊ (20 ນາທີ)

ກິດຈະກຳ 1:

- ຄູຕັ້ງຄຳຖາມໃຫ້ນັກສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ສະເໜີນັກສຶກສາອ່ານປຶ້ມຕຳລາ
  1) ຕົວລະຄອນສິນໄຊ ເປັນຄົນແນວໃດ?
- ຄູໃຫ້ນັກສຶກສາຕອບ 1-2 ຄົນ (5 ນາທີ)
- ຄູສະຫຼຸບບົດຮຽນກິດຈະກຳ: (15 ນາທີ)

ຕົວລະຄອນສິນໄຊ ນັກແຕ່ງບໍ່ໄດ້ຍ້ອງຍໍແຕ່ດ້ານຄຸນສົມບັດ ແລະ ຄວາມເປັນທຳເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຍັງມີຫຼາຍດ້ານທີ່ນັກແຕ່ງຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເຊື່ອງຊ້ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຕົວລະຄອນ, ນັ້ນແມ່ນຮູບພາບຂອງສັງຄົມປະກອບດ້ວຍຄົນທີ່ມີໃຈກາງແຕ່ລະຫວ່າງຄົນກັບຄົນ ກໍມີຄວາມຂັດແຍ້ງເປັນຈຸ້ມເປັນພວກ; ພວກໜຶ່ງດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດ ແລະພວກໜຶ່ງເປັນພວກກົງກັນຂ້າມ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງສອງຝ່າຍຈຶ່ງເຖິງຂັ້ນເອົາເປັນເອົາຕາຍ ສະນັ້ນ, ຕົວລະຄອນສິນໄຊໄດ້ປາກົດອອກເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຂັດແຍ້ງໃນສັງຄົມ. ສ່ວນວ່າຕົວລະຄອນສິນໄຊນັ້ນແມ່ນຕົວລະຄອນຈິງໃນປະຫວັດສາດ ຫຼືບໍ່ນັ້ນ? ບັນຫານີ້ເປັນການຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະກຳນົດໄດ້. ແຕ່ອີງໃສ່ເລື່ອງແລະທັດສະນະສ່ວນຕົວ, ຕົວລະຄອນຂອງສິນໄຊບໍ່ອາດມີຈິງ; ຖ້າມີກໍມີພຽງຕົວລະຄອນອຸດົມຄະຕິເທົ່ານັ້ນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາ ຂອງວົງຕະກຸນ ແລະ ສັງຄົມ ຕົວຢ່າງ: ເວລາສິນໄຊກຳເນີດມາຈາກອຸທອນກໍເຫັນເປັນສິ່ງປະຫຼາດໃຈພໍແຮງແລ້ວ ດັ່ງຄຳກອນທີ່ວ່າ:

ເມື່ອນັ້ນ	ຕົນປະເສີດເຈົ້າ	ເຈຍລະຈາກສະເດັດຕາມ
	ທົງສິນສອນ	ດາບເລີຍລົງມື້ມ
	ລົວອາຢັ້ງມ	ໃນມືມີເດດ
	ພ້ອມຜາບມັ້ງນ	ເຕີນຊ້ຳຊ້ອຍອຳ (ສີລາ ວິຣະວົງ, 2512)

ນັກແຕ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມມະຫັດສະຈັນຕໍ່ຜູ້ອ່ານ, ສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ປະຊາລາສະດອນ, ຕົວຈິງແລ້ວຄົນເຮົາມີຄວາມຮູ້ຕ້ອງຜ່ານການເຝິກນຳຄູບາອາຈານ. ຮູບປະພັນສິນໄຊແມ່ນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງບຸກຄົນອຸດົມຄະຕິຊົນຊັ້ນສັກດີນາ ເພາະຕົວລະຄອນໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມລະບຽບຂອງຊັ້ນຄົນດັ່ງກ່າວ, ຕົວລະຄອນສິນໄຊພຽບພ້ອມດ້ວຍຄຸນສົມບັດ, ຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ເຊື້ອຕະກຸນ, ກ້າຕັດສິນໃຈປະຕິບັດນ້າທີ່ນຳເອົາອາຄືນມາ ເຊິ່ງປຽບເໝືອນວ່ານັກວິລະຊົນໄດ້ສະຫຼະກາຍໃຈ ເພື່ອແລກເອົາສັນຕິພາບມາໃຫ້ປະເທດ, ເອົາຄວາມສຸກມາໃຫ້ປວງຊົນ. ຮູບພາບຂອງຕົວລະຄອນສິນໄຊເປັນຮູບພາບຂອງນັກວິລະຊົນຂອງຊົນຊັ້ນສັກດີນາທີ່ໄດ້ຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ເພື່ອສ້າງຜົນງານ

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:

Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

ໃຫ້ມີກຽດສະຫງ່ງາມ ແລະ ນະຄອນລາດດ້ວຍຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງອິງພະບິດາເມື່ອພະອິນສິ່ງລົງມາເກີດສິນໄຊຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່.

ຄັນວ່າ ອິງປະສິງແຫ້ ທັງສາມບໍ່ມີຫຼີກ

ດິນ ແລະ ຟ້າ ລົງຂຶ້ນຂ່າວເລີງ ແລເດ (ສີລາ ວິຣະວົງ, 2512)

ສິນໄຊສູ້ກັບຍັກກຸມພັນກັນດານ, ໝູ່ຊ້າງ, ພະຍາທອນ, ສູ້ກັບຄວາມຫຼອກລວງຍົວະຂອງນາງຍັກຄີນີ, ແຕ່ທຸກເຫດການດັ່ງກ່າວ ທ້າວ ສິນໄຊ ໄດ້ເອົາຊະນະຕະຫຼອດ

ຜ່ານການທົດສອບເສັ້ນທາງເດີນຂອງສິນໄຊໄດ້ກ້າວເຂົ້າສູ່ເປົ້າໝາຍຕົວຈິງກັບຍັກກຸມພັນ ເພື່ອຍາດເອົານາງສຸມຸນທາ. ເມື່ອສິນໄຊເຂົ້າເຖິງເມືອງອະໂນລາດຂອງຍັກກຸມພັນໜ້າທີ່ທຳອິດຂອງທ້າວຄືເອົາອາອອກຈາກເມືອງອະໂນລາດ. ຈາກນັ້ນຈຶ່ງທຳການສູ້ຮົບເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ງ່າຍດາຍເນື່ອງຈາກນາງ ສຸມຸນທາ ໄດ້ເກືອກກົ້ວສະໜິດຕິດພັນກັບຍັກກຸມພັນ (ສາມີ) ເປັນເວລາຫຼາຍປີແລ້ວ, ຄວາມຮັກຄວາມຖະໜອມລະຫວ່າງຜົວເມຍໄດ້ເຈືອຈານເຂົ້າໃນດວງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຍາກທີ່ຈະແຍກກັນໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ການໃຊ້ອຳນາດມາບັງຄັບ. ແຕ່ທຳອິດ ສິນໄຊ ລະດົມໃຫ້ອາແຕ່ງເຄື່ອງຂອງອອກຈາກເມືອງອະໂນລາດໃນຂະນະທີ່ຍັກກຸມພັນ (ຜົວ) ບໍ່ຢູ່ນາງ ສຸມຸນທາເວົ້າວ່າ:

ໃຫ້ຫຼານ ຄືນຄອບໄທ້ ພະລາຊະບິຕາ ກ່ອນເຖີ້ນ

ອຳອາເສຍ ວ່າເດີນບໍ່ມີພໍ້

ບອກວ່າ ເຫຼືອແຮງຄົ້ນ ຄຸງເມືອງມານນາກ

ເຫວຮ່ອມຫ້ວຍ ຮຸນແລ້ວບໍ່ເຫັນ ວ່າເນີ (ສີລາ ວິຣະວົງ, 2512)

ການທີ່ນາງ ສຸມຸນທາ ບອກໃຫ້ສິນໄຊ (ຫຼານ) ໄປຕົວະອ້າຍຂອງນາງນັ້ນກໍເນື່ອງຈາກວ່ານາງບໍ່ຢາກກັບເມືອບ້ານ (ເປັງຈານ) ເພາະບໍ່ຢາກປະຜົວຈຶ່ງໃຊ້ຄວາມລໍ້ລວງຫຼານເພື່ອແກ່ເວລາລໍຖ້າກຸມພັນກັບມາ. ເມື່ອກຸມພັນກັບມາແລ້ວພັດລໍຖ້າໃຫ້ຍັກກຸມພັນຕື່ນມາຕໍ່ສູ້ກັບຫຼານ.

ເຫດການທີ່ຍົກຂຶ້ນມາຂ້າງເທິງພິສູດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ ສຸມຸນທາບໍ່ຢາກຕັດຂາດຄວາມຮັກຜົວເມຍດ້ວຍກັນຕໍ່ສະຖານະການທີ່ ສິນໄຊ ໃຊ້ມາດຕາການບັງຄັບດ້ວຍອຳນາດໃຫ້ນາງອອກເມືອງນັ້ນກໍແມ່ນຄວາມເດັດຂາດຂອງສິນໄຊຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນຄວາມຮຸນແຮງທີ່ແຂງກະດ້າງ ແລະ ຜະເດັດການເໜືອຄວາມຈິງ.

ຄຳແຫ່ງນ້ອຍ ຫຼານໜ່ອມມີຖື ແລ້ວລື

ສັງມາແຂງຄວາມຈັກ ຢູ່ດົນດອມເສື້ອ

ຫຼານຈັກຕັດຫົວຫື້ອ ເມືອທູນເທວະລາດ

ໄວ້ຄາບຄ້າງ ດອມເສື້ອສວ່າງເວນ ທ່ານແລ້ວ. (ສີລາ ວິຣະວົງ, 2512)

ຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ອຳນາດສິນໄຊ, ນາງ ສຸມຸນທາຈຶ່ງຕ້ອງເອົາມືເຊັດນໍ້າຕາຈາກສາມີໄປ, ແຕ່ສ່ວນເລິກຂອງຫົວໃຈນາງບໍ່ຢາກຫ່າງເຫີນຈາກສາມີແມ່ນແຕ່ບາດກ້າວດຽວ. ເວລາໃດນາງກໍຊອກທຸກໂອກາດໃຫ້ນາງໄດ້ຢູ່ຄຽງຂ້າງສາມີ, ຫາທຸກເງື່ອນໄຂ ເພື່ອຕົວະຍົວະຫຼອກລວງຫຼານວ່າ: ລືມຊ້ອງ, ລືມໄມ້ຂັດເກົ້າ ແລະ ຜ້າແຜ່ນສະໄບ. ຕົວຈິງແມ່ນນາງຢາກກັບມາຫາສາມີປຸກສາມີຕື່ນນອນໄປຕໍ່ສູ້ກັບ ສິນໄຊ ເພື່ອຍາດຕົນເອງກັບຄືນ.

ລຸກໆຖ້ອນ ຊິງຍາດເອົາອອນ ແດ່ແມ

ຮຽມບໍ່ມີໃຈຄຶດ ໄຄ່ເມືອເມືອງບ້ານ

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:

Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

ຄຶດເມື່ອເຈົ້າຮັກນ້ອງ ພົ້ນຍິ່ງແສນຖະນັດ
ກໍບໍ່ມີຄໍາທຸກ ແດດຝົນບໍ່ມີຮູ້ (ສີລາ ວີຣະວົງ, 2512).

ເມື່ອເອົາອາອອກຈາກກໍາມືຂອງກຸມພັນແລ້ວ, ສິນໄຊ ແລະ ສັງທອງ ໄດ້ປະຈັນບານກັບກຸມພັນ, ກ່ອນອື່ນໝົດສິນໄຊໄດ້ປຸກໃຫ້ກຸມພັນຕື່ນຈາກນອນດ້ວຍການເອົາດາບຕັດຄໍທັງສອງຄັ້ງ. ກຸມພັນຕື່ນຈາກບ່ອນນອນນັບແຕ່ກຸມພັນຕົວດຽວກາຍເປັນເຈັດຕົວ, ກາຍເປັນສີ່ສິບເກົ້າ ແລະ ພັນແປດຮ້ອຍຕົວແລ້ວຍົກທັບມາຕີສິນໄຊ.

ແຕ່ສິນໄຊ ແລະ ສັງທອງກໍບໍ່ຫວັ່ນກົວ ແລະ ຍັງໄດ້ຕ້ານຄືນກັບຍັກກຸມພັນຕັ້ງຫຼາຍຫຼີບຫຼາຍຕ່າວເຖິງວ່າຈະມາດ້ວຍຫຼາຍຮູບການກໍຕາມ.

ຍັກກຸມພັນສູ້ຕົວດຽວບໍ່ໄຫວຈຶ່ງເຂົ້າໄປຂວາງຫິມະພານເພື່ອຮຽກໂຮມເອົາບໍລິວານພ້ອມດ້ວຍໂຄດວົງເຊື້ອຕະກຸນມາຊ່ວຍເພື່ອຕ້ານເສິກບ້ານເມືອງເປັງຈານ, ສະນັ້ນພວກຍັກໂຂທັງຫຼາຍທີ່ເປັນບໍລິເວນເມື່ອໄດ້ຍິນຄໍາສັ່ງຂອງກຸມພັນແລ້ວກໍພ້ອມກັນລຸລັ່ງທັ່ງເທເຂົ້າມາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

ຕົວໜຶ່ງຊື່ວ່າ ລືກຽນກ້າ ເພັດສະໄຖຸມໝູ່
ຕົວໜຶ່ງຊື່ວ່າໄກ່ສີກ້າ ໂຍທາຫິງໂກດ
ຕົວໜຶ່ງຊື່ວ່າໄຖສີຕັ້ງປີກຊ້າຍ ແຂງຂື່ມໂຍທາ
ອັນວ່າ ໄວຍະເວດໃຫ້ ໄປຜໍ່ພິນຫານ
ໃຜບໍ່ທໍາເປັນມື ຂ້າເສຍຍາໄວ້… (ສີລາ ວີຣະວົງ, 2512).

ເມື່ອກຽມກໍາລັງແລ້ວຂຸນຍັກກໍພ້ອມກັນເຄື່ອນໄຫວຍັກນາບຄູ່ ແລະ ບຸກໂຈມຕີສິນໄຊ, ສັງທອງຢ່າງດຸເດືອດ.

ຕໍ່ກໍາລັງຂອງຍັກມານທັງຫຼາຍນັ້ນສິນໄຊ ແລະ ສັງທອງບໍ່ໄດ້ຫວັ່ນໄຫວ, ພວກຍັກຍິ່ງເຂົ້າມາຫຼາຍເທົ່າໃດກໍຍິ່ງດັບສູນກ້ຽງເທົ່ານັ້ນ.

ພວກຍັກເຕົ້າໂຮມກໍາລັງເທື່ອແລ້ວເທື່ອເຫຼົ່າຖ້າຈະກັບຄືນກໍຢ້ານກຸມພັນຕັດຫົວ. ດັ່ງນັ້ນ, ຍັກພີ່ນ້ອງໄຖສີ ແລະ ເພັດສະໄຖຈໍາເປັນຕ້ອງຕໍ່ສູ້ກັບສິນໄຊ ແລະ ສັງທອງຈົນກ່ວາສິ້ນລົມຫາຍໃຈ, ໄຖສີປອມຕົວເປັນເດັກນ້ອຍທີ່ໜ້າຮັກຄື ສິນໄຊເພື່ອຫວັງຈະເຂົ້າຫາສິນໄຊແລ້ວຍຶດເອົາອາວຸດ, ແຕ່ສິນໄຊມີສະຕິ ແລະ ຮູ້ເລ່ກົນມານຍາຂອງມັນແລ້ວ:

ທ້າວຖອດເປື້ອງ ຄໍຂາດສອງທີ
ສັງທອງຂີບ ແຕກຕົນຕາຍມ້ຽນ
ມັນກໍມ້ຽນຊົ່ວຊໍ້າ ຕາຍເມື່ອວັນແລງ
ເຄັ່ງເຄັ່ງພົນ ພາກຄືນຄາງປ້ານ (ສີລາ ວີຣະວົງ, 2512).

ເປັນອັນວ່າໃນບັ້ນຮົບ “ອະນຸຍຸທະກໍາ” ນີ້ດ້ວຍການປະສານແຮງກາຍ ແລະ ໃຈລະຫວ່າງສອງພີ່ ນ້ອງສິນໄຊ ສັງທອງໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຢ່າງສົມກຽດ ແລະ ກຽມຈິດໃຈເຂົ້າບັ້ນຮົບອີກຕໍ່ໄປ.

ຕໍ່ກັບກໍາລັງຫຼວງຂອງກຸມພັນທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້, ສິນໄຊບໍ່ຄິດທໍ້ຖອຍໃຈເມື່ອພວກຍັກກຸມພັນມາຮາວີຄືແນວນັ້ນສິນໄຊພ້ອມດ້ວຍພີ່ນ້ອງລົງມືເຮັດໜ້າທີ່ຂອງໃຜມັນ.

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:

Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

ຫຼັງຈາກການຕໍ່ສູ້ປະຈັນບານຈົບລົງແລ້ວ, ສິນໄຊໄປນຳເອົານ້ອງສາວຊື່ ສີດາຈັນຢູ່ເມືອງນາກຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງອາ, ກ່ອນອື່ນທ້າວໄດ້ຫຼິ້ນການພະນັນກັບພະຍານາກ; ຖ້າພະຍານາກຊະນະຈະມອບດາບສີຄັນໄຊໃຫ້, ຖ້າບໍ່ຊະນະຈະມອບບ້ານເມືອງໃຫ້ແຕ່ການພະນັນຕັ້ງສາມຄັ້ງພະຍານາກກໍບໍ່ຊະນະ, ພະຍານາກພະ ຍາມລົບລີ້ນປີ້ນຄວາມບໍ່ຍອມປະຕິບັດ, ແຕ່ສິນໄຊຮ້ອງຂໍເອົານາງສີດາຈັນກັບໄປກໍພໍ. ສ່ວນພະຍານາກຄຽດແຄ້ນທີ່ໄດ້ຍິນແນວນັ້ນ ຈຶ່ງເອົາກຳລັງປິດລ້ອມເພື່ອຫວັງເອົາສິນໄຊໄປຂັງ.

ເທື່ອນີ້ສິນໄຊບໍ່ລົງມືໂດຍກົງ ສິນໄຊໄດ້ຂຽນສານສົ່ງເຖິງພະຍາຄຸດໃຫ້ມາຊ່ວຍພະຍາຄຸດກໍຕອບສະໜອງ ແລະ ໄດ້ຍົກກຳລັງມາຫາສິນໄຊຢ່າງຮີບດ່ວນ.

ເຂົາກໍກຸມເອົາມ້ຽນ	ເມືອຖວາຍຄຸດທະລາດ
ທ້າວໃຫຍ່ເຍື້ອນ	ກັນກ້ຽວຂາດຄໍ
ນັບແຕ່ກຸມເປັນໄດ້	ແສນຕົວນາກໝຸ່ມ
ຄຸດກໍຄຸມຄາບຖ້ອນ	ຖວາຍທ້າວທີ່ສະນາມ (ສີລາ ວີຣະວົງ, 2512).

ພະຍານາກເປັນຜູ້ປະລາໄຊໃນສົງຄາມ ພະຍານາກຈຶ່ງຍອມຖວາຍຕົນເປັນຂ້ອຍຂ້າ ແລະ ຍອມມອບທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ສິນໄຊ. ເມື່ອສິນໄຊ ໄດ້ນ້ອງສາວຈຶ່ງກັບເມືອງເປັງຈານ. ບົນເສັ້ນທາງກັບຄືນເມືອນັ້ນ ສິນໄຊຂາດສະຕິ, ຖືກພວກທ້າວທັງຫົກຫັກຫຼັງລອບຂ້າເພື່ອຍາດແຍງຜົນງານ.

ແຕ່ນັ້ນ ເວລາຮ້າຍ	ຈຳຈອນພູວະນາດ
ເຂົາກໍປັດກິ່ງກ້ອນ	ຄຳລ້ານໃສ່ເຫວ
ຄີງກົມກິ້ງ	ນຳແປວນຳທັ້ງ
ພູວະນາດກັ້ນ	ໃຈນ້ອຍມອດມົວ (ສີລາ ວີຣະວົງ, 2512).

ເມື່ອສິນໄຊຖືກທ້າວທັງຫົກຊຸກລົງເຫວ, ທ້າວທັງຫົກກໍພາອາ ແລະນາງສີດາຈັນກັບເມືອງເປັງຈານ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບຢ່າງຄຶກຄື້ນຈາກອົງພະບິດາ, ມີແຕ່ນາງສຸມຸນທາເທົ່ານັ້ນໂສກເສົ້າຫງ່ອມເຫງົາຍ້ອນຫຼານ (ສິນໄຊ) ບໍ່ໄດ້ມາພ້ອມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມການທີ່ອາ ສຸມຸນທາ ໄດ້ກັບຄືນເມືອງເປັງຈານນັ້ນແມ່ນຜົນງານຂອງສິນໄຊໂດຍມີສີໂຫ ແລະ ສັງທອງເປັນກຳລັງຊ່ວຍ, ສິນໄຊສາມາດຜ່ານອຸປະສັກອັນທຸລະກັນດານ ແລະ ໄດ້ຕາມຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາ, ຜົນງານທີ່ສິນໄຊຍາດມາໄດ້ຕົວລະຄອນສິນໄຊໄດ້ຍົກຍ້ອງເປັນຜູ້ເກັ່ງກ້າສາມາດ, ເປັນຮູບແບບບຸກຄົນອຸດົມຄະຕິຂອງຊົນຊັ້ນສັກດີນາມີຄຸນປະໂຫຍດ, ປະຊາຊົນເມືອງເປັງຈານໃຜກໍຊົມຊື່ນ ແລະ ຮັກແພງນັບຖືຈາກນັ້ນຕໍ່ມາສິນໄຊກໍໄດ້ສະເຫວີຍລາຊະສົມບັດແຫ່ງເປັງຈານນະຄອນລາດ.

ປະເວນີນັ້ນ	ປັດສົມໄວວຽນຮອດ
ລູກສືບສ້າງ	ແທນເຊື້ອຊອບທຳ ແທ້ແລ້ວ (ສີລາ ວີຣະວົງ, 2512).

ຕົວລະຄອນສິນໄຊເປັນຕົວລະຄອນສິນທຳ, ນັກແຕ່ງໄດ້ສ້າງຮູບພາບຂຶ້ນມາເພື່ອສ່ອງແສງລະບອບສັກດີນາສະເພາະເຫັນວ່າຢູ່ໃນສັງຄົມສະໄໝນັ້ນບໍ່ມີລະບອບໃດຈະດີກວ່າລະບອບສັກດີນາປະຊາລາຊະດອນມີຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາໃຫ້ມີຜູ້ປົກຄອງທີ່ດີເພື່ອເປັນທີ່ເພິ່ງໃຫ້ໄພ່ຟ້າປະຊາຊົນ.

ຂ. ຕົວລະຄອນຍັກກຸມພັນ (20 ນາທີ)

ກິດຈະກຳ 2:

- ຄູຕັ້ງຄຳຖາມໃຫ້ນັກສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ສະເໜີນັກສຶກສາອ່ານປຶ້ມຕຳລາ

1) ຕົວລະຄອນຍັກກຸມພັນ ເປັນຄົນແນວໃດ?

- ຄູໃຫ້ນັກສຶກສາຕອບ 1-2 ຄົນ (5 ນາທີ)
- ຄູສະຫຼຸບບົດຮຽນກິດຈະກຳ: (15 ນາທີ)

ຍັກກຸມພັນແມ່ນຕົວລະຄອນໜຶ່ງໃນຕົວລະຄອນອະທຳ, ນັກແຕ່ງໄດ້ສ້າງຕົວລະຄອນນີ້ຂຶ້ນມາດ້ວຍຄວາມແປກປະຫຼາດມີຮູບຮ່າງໃຫຍ່ໂຕມະໂຫຖານ, ມີລິດເດດເກັ່ງກ້າດ້ານສາດຕະສິນອາຄົມ, ສາມາດເຫາະເຫີນເດີນອາກາດ, ຮູບພາບຂອງຍັກກຸມພັນປາກົດຕົວອອກດ້ວຍຄວາມໂຫດຮ້າຍປ່າເຖື່ອນລັກເອົາມະນຸດໄປເປັນອາຫານ ຫຼືລັກເອົາຂອງເພິ່ນໄປເປັນຂອງຕົນເອງຢ່າງຜິດຫຼັກສິນທຳ.

ຕົວລະຄອນຍັກກຸມພັນປາກົດອອກໃນເລື່ອງ "ສິນໄຊ" ຫຼື ບັນດາໃນໜັງສືເລື່ອງວັນນະຄະດີສະໄໝສັກດີນາແມ່ນເປັນສິ່ງເຂົ້າໃຈຍາກສົມຄວນ, ສຳລັບການຮຽນ-ການສອນໂດຍສະເພາະແມ່ນຕົວລະຄອນຍັກກຸມພັນໃນເລື່ອງສິນໄຊ. ພວກເຮົາຕັ້ງບັນວ່າ "ຕົວລະຄອນກຸມພັນ" ແມ່ນຜີ ຫຼື ມະນຸດ ທີ່ມີການຕໍ່ສູ້ຕ້ານພະຍາເພາະກຸມພັນເປັນຜູ້ເກັ່ງກ້າທາງດ້ານສາດຕະສິນອາຄົມພໍເທົ່າໆກັບສິນໄຊ. ຖ້າຕີລາຄາທາງດ້ານ "ຈິດຕະສາດ" ເຫັນວ່າກຸມພັນກໍນັບວ່າມີຄວາມສະຫຼາດບໍ່ໜ້ອຍກວ່າສິນໄຊ. ສະແດງອອກໃນການນຳສຸມຸນທາໄປຢູ່ນຳ, ນາງສຸມຸນທາບໍ່ຈັກວ່າຮ້າຍດ່າ, ສາບແຊ່ງຕ່າງໆນາໆແຕ່ກຸມພັນບໍ່ໃຊ້ຜະເດັດການຕໍ່ນາງ, ກຸມພັນເລົ້າໂລມດ້ວຍອາດເອົ້າອ່ອນຫວານຈົນນາງຕາຍໃຈນຳຄວາມດີຂອງກຸມພັນເມື່ອມີພະຍານຮັກອອກວ່າເປັນສິ່ງພິສູດເຖິງຜົນສຳເລັດໃນຄວາມສາມາດຂອງກຸມພັນໃນສ່ວນໜຶ່ງ.

ເມື່ອນັ້ນກຸມພັນເສົ້າ ໂລມນາງໃນອາດ
ໂຊມໂຊ່ເຖົ້າ ຖະໜອມແກ້ວກ່ອມຂວັນ
ພີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດດ້ວຍ ເປັນເຫຍື່ອອາຫານ
ພີ່ຈັກປຸນເປັນອິງ ເອກໂທນທັນອ້າງ
ພີ່ຈັກຍົກອ່ອນຂຶ້ນ ເປັນອ້າງເອກໂທນ ແທ້ແລ້ວ
ພີ່ຈັກອາສາຂັນ ຂາດເອງເອົາໄດ້
ຊື່ວ່າຄຳທຸກສິ້ມ ສິນທະນາໃນໂລກ
ພີ່ບໍ່ໃຫ້ຮຸ່ງຮູ້ ຄຳຮ້ອນຮອດອອນ ພີ່ແລ້ວ (ສີລາ ວີຣະວົງ, 2512).

ກຸມພັນສາມາດໂອບອ້ອມນາງ ສຸມຸນທາຕາມເຫດຜົນກ່ຽວກັບການເອົານາງມານັ້ນບໍ່ແມ່ນເອົາມາກິນເປັນເຫຍື່ອອາຫານຄືນາງຄິດແຕ່ເອົານາງມາເປັນເອກມະເຫສີ, ໃນທີ່ສຸດກຸມພັນເປັນຜູ້ຊະນະໃຈນາງ, ນາງກໍເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮັບສາລະພາບຕໍ່ກຸມພັນ; ຖ້າຈະເວົ້າຕາມຄວາມເຊື່ອແລ້ວດ້ານໜຶ່ງກໍຍ້ອນໂຊກຊະຕາວາດສະ ໜາຈ່ອງກັນມາແຕ່ກຳເນີດ.

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:
Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

ຮູ້ວ່າ ແນນນຳກ້ຽວ ກັນລິງລຳຕ່າງ ຈິງລື
ບັດນີ້ໄກໂຄດເຊື້ອ ລືຫ້າມຫ່ອນເປັນ
ຕາມຊ່າງໄວ້ ມັນປຸກເປັນຫຼັກ
ວ່າຈັກຂີນຄຳລື ຫ່ອນເປັນປາງນີ້
ເມື່ອນັ້ນ ກຸມພັນທ້າວ ຖະໜອມນາງໃນອາດ
ຄືຄູ່ໄຟພ່າງເຜີ້ງ ຂາງໃກ້ເຊື່ອມໄຫຼ (ສີລາ ວິຣະວົງ, 2512).

ດັ່ງນັ້ນ, ນາງສຸມຸນທາຈິ່ງກາຍເປັນມະເຫສີຂອງຍັກກຸມພັນເມື່ອທັງສອງມີພະຍານຮັກກໍຍິ່ງເພີ່ມຄວາມຮັກ, ຄວາມອົບອຸ່ນໃນອ້ອມເອິກເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນຍິ່ງກວ່າເວລາໃດໝົດ ແລະ ບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້. ຄວາມຮັກດັ່ງກ່າວເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມເອົາອົກເອົາໃຈຂອງກຸມພັນຈົນເຮັດໃຫ້ສຸມຸນທາລືມຊາດຕະກຸນ, ລືມເຖິງບ້ານເກີດເມືອງນອນ ເພິ່ງພໍໃຈໃນຄວາມສະໜຸກສະໜານທີ່ກຸມພັນມອບໃຫ້. ເຫດການນີ້ສ່ອງແສງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າຕົວລະຄອນກຸມພັນກິ້ງເກືອກລີເລືອຈົນມາຮອດພະລາດຊະວັງທີ່ຕົນຢູ່ເມືອງອະໂນລາດເພື່ອຈະໄດ້ຄຽງຂ້າງກັບນາງມະເຫສີ ວິນຍານຂອງຍັກກຸມພັນຈຶ່ງຂຶ້ນສະຫວັນຊັ້ນຟ້າໄດ້.

ອັນວ່າຂອນຜີທ້າວ ກຸມພັນພູວະນາດ
ຍັງເກືອກກິ້ງ ກຳກ້າວໄປ່ວາຍ
ເຖິງທີ່ຜາສາດແກ້ວ ໂຮງລາດຮຽງນາງ
ກໍຈິ່ງມໍລະນາມຸດ ມອດພະໄທທັນນັ້ນ (ສີລາ ວິຣະວົງ, 2512).

ໃນບາງຕອນຂອງເລື່ອງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນຂ້າງເທິງນີ້, ແມ່ນສະແດງເຖິງຄວາມຮັກຂອງຍັກກຸມພັນຕໍ່ນາງສຸມຸນທາເຊິ່ງບໍ່ມີຫຍັງໃນໂລກຈັກກະວານນີ້ມາປຽບໄດ້ນັບທັງກຸມພັນມີຊີວິດຈົນເຖິງນາທີສຸດທ້າຍກຸມພັນໄດ້ອອກເຫື່ອເທແຮງທັງກາຍ ແລະໃຈເພື່ອຄວາມຮັກ. ດັ່ງນັ້ນ, ການທີ່ສິນໄຊຈະມາເອົາອາກັບຄືນເມືອງເປັງຈານໂດຍຕັດແຍກຈາກຍັກກຸມພັນແມ່ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມຮັກຂອງກຸມພັນເກີດກ່ອນສິນໄຊ, ສະນັ້ນ, ຄວາມຮັກຂອງກຸມພັນກັບນາງສຸມຸນທາມັນຈິ່ງອຳມະຕະກວ່າຢູ່ໃນວົງຕະກຸນ. ເມື່ອສິນໄຊກະທຳຕໍ່ກຸມພັນເຊັ່ນນັ້ນກຸມພັນກໍຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງປະຈັນບານເພື່ອປົກປ້ອງສິ່ງທີ່ຕົນຫວງແຫນຢູ່ໃນສະພາບເຊັ່ນນີ້ບໍ່ວ່າໃຜໆກໍອາດຈະຍອມຈຳນົນບໍ່ໄດ້ງ່າຍໆ. ຈາກປາກົດການນີ້ມັນກໍເປັນການສ່ອງແສງໃຫ້ເຮົາເຫັນເຖິງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຄວາມຮັກ, ຄວາມສຸກຂອງພັນລະຍາສາມີທີ່ບໍ່ມີພົມແດນ ແລະ ບໍ່ມີຊິ້ນຊັ້ນວັນນະໃນສັງຄົມ.

ເມື່ອເວົ້າເຖິງການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆກໍອາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ກຸມພັນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັບສິນໄຊເມື່ອຈະທຽບກັນແລ້ວ, ກຸມພັນກຸ້ມຕົນເອງ, ແຕ່ສິນໄຊມີຜູ້ອຸປະຖຳແຕ່ຕົ້ນຕະຫຼອດປາຍ. ບັນຫານີ້ເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມເປັນສິນທຳແມ່ນປາກົດການໜຶ່ງທີ່ສະແດງອອກຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຍາມໃດກໍຊະນະຄວາມອະທຳ. ເມື່ອເປັນແນວນີ້ກໍໝາຍຄວາມວ່າຕົວລະຄອນກຸມພັນແມ່ນຕົວແທນຕົວລະຄອນອະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນມະນຸດໂດຍກົງ, ຄວາມອະທຳດັ່ງກ່າວນີ້ສະແດງອອກແຈ້ງໃນການກະທຳຂອງຍັກກຸມພັນຄື: ລັກເອົານາງສຸມຸນທາໄປເປັນມະເຫສີໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ສູ່ຂໍຕາມຮີດຄອງປະເພນີຖືວ່າຜິດພາດບໍ່ສາມາດອະໄພໂທດໃຫ້; ການທີ່ນັກແຕ່ງສ້າງຮູບພາບກຸມພັນ ແລະສິນໄຊກົງກັນຂ້າມກັນເພື່ອໃຫ້ມະໂນພາບຂອງຄວາມເປັນທຳ ແລະ ສິນທຳເດັ່ນຊັດຂຶ້ນໃນສັງຄົມ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພະຍາສຸວັນລີງມາໂພດເອົາກຸມພັນຄືນມາກຸມພັນຍັງບໍ່ລືມສຸມຸນທາຈຶ່ງກັບໄປເມືອງເປັງຈານເພື່ອເອົາສຸມຸນທາ, ສີດາຈັນ ແລະ ຈັບເອົາສິນໄຊໄປເມືອງອະໂນລາດແລ້ວໃສ່ຄອກເຫຼັກໄວ້. ຈາກນັ້ນ, ສົງຄາມກໍລະເບີດຂຶ້ນອີກໂດຍບໍ່ມີໃຜຊະນະໃຜ; ພະອິນຈຶ່ງລົງມາຫ້າມ ແລະ ບອກໃຫ້ກຸມພັນຕ້ອງໄປສູ່ຂໍ ແລະ ແຕ່ງແປງເອົາສຸມຸນທາຕາມຮີດຄອງບ້ານເມືອງ, ສ່ວນພະຍາກຸດສະລາດບໍ່ຢາກຍອມຮັບເອົານ້ອງເຂີຍເປັນເຊື້ອສາຍແຫ່ງຍັກຈຶ່ງວາງເງື່ອນໄຂເພື່ອໃຫ້ກຸມພັນປະຕິເສດ, ແຕ່ກຸມພັນບໍ່ປະຕິເສດ ແລະຍອມປະຕິບັດທຸກຢ່າງ. ຈາກນັ້ນສາຍພົວພັນລະຫວ່າງກຸມພັນກັບພະຍາກຸດສະລາດ ແລະເມືອງອະໂນລາດ (ເມືອງຍັກ) ກັບເມືອງເປັງຈານຈຶ່ງເປັນໄປດ້ວຍດີທຸກປະການຕະຫຼອດໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າເບິ່ງຢ່າງໜຶ່ງ, ຕົວລະຄອນຍັກກໍອາດເປັນຮູບປະພັນຂອງຊາວຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີຄວາມເກັ່ງກ້າສາມາດ, ມີກຳລາວັງຊາ, ສາມາດຕ້ານກັບຊົນຊັ້ນປົກຄອງທີ່ຂາດຄວາມສາມາດແຕ່ຍ້ອນເງື່ອນໄຂບໍ່ອຳນວຍຈຶ່ງຖືກຕິຖອຍ. ການຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງກຸມພັນກັບສິນໄຊ ແລະ ລະຫວ່າງສອງຕົວເມືອງທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງພໍໆກັນໃນໄລຍະນັ້ນ ແລະ ກໍແມ່ນຄວາມຂັດແຍ່ງກັນຈຶ່ງເອີ້ນ ຝ່າຍກົງກັນຂ້າມຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງວ່າ (ຍັກ). ແຕ່ຄຳວ່າຍັກກໍເປັນພຽງແຕ່ນາມມະທຳທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອເປັນຮູບປະທຳຕາມຄວາມສຳນຶກຂອງຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງເພື່ອເອົາຊະນະກັນ.

ຄ. ຕົວລະຄອນນາງສຸມຸນທາ (15 ນາທີ)

<u>**ກິດຈະກຳ 3:**</u>

- ຄູຕັ້ງຄຳຖາມໃຫ້ນັກສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ສະເໜີນັກສຶກສາອ່ານປຶ້ມຕຳລາ

1) ຕົວລະຄອນນາງສຸມຸນທາ ເປັນຄົນແນວໃດ?

- ຄູໃຫ້ນັກສຶກສາຕອບ 1-2 ຄົນ (5 ນາທີ)
- ຄູສະຫຼຸບບົດຮຽນກິດຈະກຳ: (10 ນາທີ)

ນາງ ສຸມຸນທາກໍແມ່ນເຊື້ອກະສັດອົງໜຶ່ງເຊິ່ງເປັນມິ່ງຂ້ວນຂອງຊາວເມືອງເປັນຈານ, ຊາວເມືອງເປັນຈານທຸກທົ່ວໜ້າໃຜໆກໍຮັກແພງເຄົາລົບນາງ ເມື່ອນາງໄດ້ພັດພາກຈາກໄປເຮັດໃຫ້ພະຍາກຸດສະລາດ (ອ້າຍ) ຕະຫຼອດເຖິງປະຊາລາຊະດອນພ້ອມດ້ວຍສັດສາວາສິ່ງພຶດພັນຕ່າງໆ ທີ່ນາງເຄີຍໄດ້ໃກ້ສິດກໍພອຍໂສກເສົ້າຫງ່ວມເຫງົາ, ອາໄລອາວອນໄປຕາມໆກັນ. ບັນຫານີ້ອາດເປັນຍ້ອນຄຸນງາມຄວາມດີ, ຄວາມສະໜິດສະໜົມຂອງນາງທີ່ມີຕໍ່ປະຊາຊົນເມືອງເປັງຈານ.

ແມ່ນວ່າ	ສັບພະສິ່ງຊ້າງ	ມ້າມິ່ງໃນນະຄອນ ກໍດີ
	ກໍບໍ່ກິນກຽງກັດ	ຢູ່ຊົງຊະລອນພ້ອມ
	ກັບທັງເນື້ອນົກລ້ຽງ	ປະທິດຫຽນທົງເທບ ກໍດີ
	ຂົວຂໍ່ຂຸ້ມ	ກະທາກົ້ກ່າງຍຸງ
	ເຂົາແຂກແກ້ວ	ປຸນປາກສອນສຽງ ກໍດີ
	ສັງກາຈິບ	ຈາບເມືອງໃນຮ້ານ
	ກໍບໍ່ຮີຮ່ຳຮ້ອງ	ເຣສຽງສະງັດຢູ່ (ສີລາ ວີຣະວົງ, 2512).

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:
Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

ນາງສຸມຸນທາ ແມ່ນສະຕີຜູ້ໜຶ່ງເປັນກະສັດແຕ່ມີຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຕໍ່ຕະກຸນ, ຕໍ່ໄພ່ຟ້າຂ້າແຜ່ນດິນ; ເມື່ອນາງໄດ້ໄປເປັນເອກມະເຫສີຂອງກຸມພັນແລ້ວ, ນາງກໍຮັກແພງ ແລະ ສັດຊື່ບໍລິສຸດຕໍ່ສາມີ, ຮັກສາມີ ແລະ ລູກເໝືອນກັບຮັກຕົນເອງ. ຄວາມຮັກ-ຄວາມບໍລິສຸດຂອງນາງ ສຸມຸນທາສ່ອງແສງຢ່າງເດັ່ນສັດຢູ່ໃນເລື່ອງສິນໄຊ. ເມື່ອສິນໄຊຫຼານຄີງຂອງນາງ ນຳໄປຊອກຫາ ແລະ ເອົານາງ ກັບຄືນໄປເມືອງເປັງຈານ, ນາງ ບໍ່ຢາກກັບໄປຍ້ອນວ່ານາງຮັກສາມີ ແລະ ບໍ່ຢາກພັດພາກຈາກກັນໄປຢ່າງໄຮ້ພົມແດນ, ເມື່ອບໍ່ຢາກພັດພາກຈາກນັ້ນນາງຈຶ່ງຫາທຸກວິທີໄດ້ຢູ່ໃກ້ສິດສາມີ ແລະຢາກໃຫ້ສາມີຕໍ່ສູ້ເອົາຕົນເອງກັບມາໃນອີກຂອງສາມີເໝືອນເດີມ.

ອີກປະການໜຶ່ງຕອນຍັກກຸມພັນສະຫວັນນະຄົດ ນາງກໍຮ້ອງໄຫ້ເກືອກກິ້ວກັບຊາກສົບຂອງສາມີ ແລະ ບໍ່ຄິດວ່າສາມີເປັນຍັກ, ມີຮູບຮ່າງຂີ້ຮ້າຍ, ສາບຄາວເໝືອນເວລາເບື້ອງຕົ້ນອີກ. ຕໍ່ມານາງ ກໍຮ້ອງຂໍສິນໄຊຜູ້ເປັນຫຼານເພື່ອທຳພິທີສົ່ງສະການຢ່າງສົມກຽດ.

ບັນຫານີ້ໄດ້ຢັ້ງຢືນໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າ: ນາງ ສຸມຸນທາຮັກກຸມພັນຢ່າງສຸດໃຈ ແລະ ບໍ່ມີພົມແດນຮູບຂອງຍັກກຸມພັນຢືນຢັນຕິດພັນກັບຈິດໃຈຂອງນາງຊື່ອນີລັນ. ຕະຫຼອດເວລານາງຖືວ່າກຸມພັນເປັນຍອດສັບພັນຍູຂອງນາງເພາະກຸມພັນໄດ້ຮັກ ແລະ ຖະນອມນາງເໝືອນແກ້ວຕາດວງໃຈ, ມົດບໍ່ໃຫ້ໄຕ່ໄຮບໍ່ໃຫ້ຕອມຕະຫຼອດທີ່ນາງ ແລະ ກຸມພັນຢູ່ຮ່ວມກັນເປັນຜົວເມຍກໍມີແຕ່ຄວາມອົບອຸ່ນສະໜຸກສະບາຍທັງກາຍ ແລະ ໃຈ. ສະນັ້ນ, ນາງຈຶ່ງຖືວ່າກຸມພັນເປັນສາມີທີ່ດີ; ໃນເມື່ອນາງຖືກແຍກຕົວອອກຈາກກັນໂດຍບັງຄັບນັ້ນນາງຈຶ່ງຖືວ່າເປັນການມ້າງເພຄວາມຮັກຂອງນາງ. ເຖິງວ່ານາງເປັນສະຕີເຊື້ອກະສັດຄວນຈະໄດ້ສາມີເປັນກະສັດ, ແຕ່ນາງ ກັບໄປໄດ້ສາມີເປັນຍັກເປັນມານທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຕົນເອງ, ແຕ່ຖ້າຈະຕີລາຄາໃນແງ່ທຳມະສາສະໜາຖືວ່ານາງມີເຄາະຮ້າຍ ຫຼື ໂຊກຊາຕາການບໍ່ດີໄດ້ສາມີກໍບໍ່ໄດ້ແຕ່ງດອງ, ແຕ່ຖ້າຕີລາຄາໃນແງ່ຄວາມເຊື່ອຖືກໍຍ້ອນກົກມີ່ງກົກແນນກ້ຽວກັນມາແຕ່ກຳເນີດ, ຄົນເຮົາເລືອກເກີດ ແລະ ເລືອກຮັກບໍ່ໄດ້ຄືກັນໝົດທຸກຄົນ, ສະນັ້ນ, ຄວາມຮັກຂອງນາງ ສຸມຸນທາຈຶ່ງຖືວ່າເປັນຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີພົມແດນ, ຄວາມຮັກເກີດຂຶ້ນຈາກການໃກ້ສິດຢ່າງອົບອຸ່ນ ເກີດຈາກຈິດໃຈທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ແມ່ນຍ້ອນບຸນວາດສະໜາຊາຕາຫຍັງທັງໝົດ.

ງ. ຕົວລະຄອນປະກອບ (5 ນາທີ)

ນອກຈາກຕົວລະຄອນເອກ ແລະ ຕົວລະຄອນໃຈກາງແລ້ວໃນໜັງສືເລື່ອງ “ສິນໄຊ” ຍັງມີຕົວລະຄອນປະກອບຫຼາຍຕົວລະຄອນອີກດ້ວຍ. ຕົວລະຄອນສີໂຫ, ສັງທອງ, ພະອິນ, ພະຍານາກ ແລະ ອື່ນໆ. ບັນຫາຕົວລະຄອນປະກອບເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ເປັນຜູ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຕົວລະຄອນເອກປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃຫ້ສຳເລັດໄປຕາມແຕ່ລະຕອນຂອງເລື່ອງແຕ່ຕົ້ນຕະຫຼອດປາຍ (ສົມທະເພີຍ ສີວົງສັກ ແລະອຳໄພ ສອນທະລາ, 2019).

III. ຂັ້ນສະຫຼຸບ

- **ຄູເນັ້ນຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ**
- ການວິເຄາະຕົວລະຄອນໃນເລື່ອງ “ສິນໄຊ”

IV. ວັດ ແລະ ປະເມີນ

- ຄູຖາມຂໍ້ຂ້ອງໃຈຂອງນັກຮຽນ (ຖ້າມີ) ຄູອະທິບາຍຄືນ
- ຄູຕັ້ງຄຳຖາມ: ແຕ່ລະຂໍ້ຂອງບົດຮຽນ

- ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບ 1-2 ຄົນ
- ຄູສັງເກດຄຳຕອບ ແລະ ສະຫຼຸບຄືນ

- **ຂັ້ນຕັກເຕືອນ**
  - ຄູແນະນຳນັກຮຽນອ່ານບົດຮຽນໃໝ່
  - ສຶກສາແນວຄິດຂອງຜູ້ຮຽນ
  - ມອບວຽກບ້ານ

ເອກະສານອ້າງອີງ

ສົມທະເພີຍ ສີວົງສັກ ແລະ ອຳໄພ ສອນທະລາ. (2019). ວັນນະຄະດີລ້ານຊ້າງ. ຄະນະສຶກສາສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ.

ສີລາ ວີຣະວົງ (ພສ. 2512) ສັງສິນໄຊ. ວັນນະຄະດີຄຳກອນຊັ້ນຍອດຂອງລາວ. ກະຊວງທຳມະການ.

ຄູສອນປະຈຳວິຊາ

ປທ.ສົມທະເພີຍ ສີວົງສັກ